Tekst Ewangelii (*J* 20,1-9): A pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiegła więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono».

Wyszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwaj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżące płótna, jednakże nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżące płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, [które mówi], że On ma powstać z martwych.

«Wtedy wszed? do wn?trza tak?e i ów drugi ucze?, który przyby? pierwszy do grobu. Ujrza? i uwierzy?»

Mons. Joan Enric VIVES i Sicília Biskup emerytowany Urgell
(Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj, jest «dzień, który dał nam Pan», śpiewamy przez cały okres paschalny. I rzeczywiście to wyrażenie z Psalmy 117 pogłębia celebrację chrześcijańskiej wiary. Ojciec wskrzesił swego Syna Jezusa Chrystusa, Umiłowanego – tego, w którym ma upodobanie gdyż umiłował wszystkich, aż po dar życia z siebie.

Przeżywany Wielkanoc z wielką radością. Chrystus zmartwychwstał: świętujmy to wydarzenie pełni radości i miłości. Dziś Chrystus pokonał śmierć, grzech, i smutek…i otworzył nam drzwi nowego życia, autentycznedo życia, które Duch Święty ofiarowuje nam z czystej łaski. Niech nikt dziś nie będzie smutny! Chrystus jest naszym Pokojem i naszą Droga na zawsze. On dziś «objawia w pełni człowieka samemu człowiekowi i okazuje mu najwyższe jego powołanie». (Sobór Watykański II. Gaudium et Spes, 22).

Wielkim znakiem, który ukazuje nam dziś Ewangelia jest pusty grób Jezusa. Już nie musimy szukać pośród umarłych Tego, który żyje, gdyż zmartwychwstał. A uczniowie, którzy go potem ujrzą zmartwychwstałego – to znaczy doświadczą go realnie podczas cudownego spotkania, zrozumieją że w grobie została pustka. Pusty grób i ukazywanie się Jezusa są wielkimi znakami dla wierzących. W Ewangelii czytamy, że «wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył» (J 20,8). Umieć dostrzec zmysłem wiary, że ta pustka, a także leżące płótna oraz chusta, która była na Jego głowie, leżącą nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwiniętą na jednym miejscu są małymi znakami paschy Boga, nowego życia. Miłość potrafi dostrzec to, czego nie dostrzegają inni, i wystarczają jej małe znaki. Uczeń, «którego

Jezus kochał» (J 20,2) kierował się miłością, którą otrzymał od Chrystusa.

“Ujrzeć i uwierzyć” uczniów muszą stać się także i nasze. Odnówmy naszą wiarę paschalną. Niech Chrystus będzie we wszystkim naszym Panem. Pozwólmy,by jego Życie ożywiało nasze, odnówmy łaskę chrztu świętego, który otrzymaliśmy. Stawajmy się Jego apostołami i uczniami. Kierujmy się miłością i głośmy wszystkim radość płynąca z wiary w Chrystusa. Bądźmy pełnymi nadziei świadkami Jego zmartwychwstania.